

§ 17. Odpowiedzialni za organizowanie i nadzorowanie odbywania kary żołnierze i pracownicy jednostki są obowiązani do:

- 1) prowadzenia dokumentacji wymaganej przez sąd wojskowy i kuratora,
- 2) uczestniczenia w posiedzeniach sądu wojskowego w postępowaniu wykonawczym,
- 3) udziału w szkoleniach organizowanych przez sądy wojskowe.

§ 18. 1. Dowódca, co najmniej raz na dwa miesiące, składa sędziemu penitencjarnemu pisemne sprawozdanie o zachowaniu się skazanego.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać w szczególności informację, czy skazany wykonuje nałożone obowiązki, przestrzega porządku prawnego i zasad dyscypliny wojskowej, a także o pod-

jętych i planowanych czynnościach w stosunku do skazanego, zmierzających do osiągnięcia celów wychowawczych kary.

§ 19. Dowódca, co najmniej trzydzieści dni przed zwolnieniem skazanego z zasadniczej służby wojskowej, powiadamia pisemnie sąd o przewidywanym zwolnieniu, dołączając sprawozdanie o zachowaniu się żołnierza.

§ 20. Do żołnierzy zasadniczej służby wojskowej odbywających karę ograniczenia wolności w wydzielonej jednostce wojskowej stosuje się odrębne przepisy dotyczące odbywania czynnej służby wojskowej, o ile rozporządzenie nie stanowi inaczej.

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1999 r.

Minister Obrony Narodowej: *J. Onyszkiewicz*

592

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW OBRONY NARODOWEJ ORAZ SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 11 czerwca 1999 r.

w sprawie uprawnień do kierowania przez żołnierzy zasadniczej służby wojskowej pojazdami specjalnymi Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podstawie art. 88 ust. 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 98, poz. 602, Nr 123, poz. 779 i Nr 160, poz. 1086 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 133, poz. 872) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wymagane uprawnienia do kierowania przez żołnierzy zasadniczej służby wojskowej pojazdami specjalnymi Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, zwanymi dalej „pojazdami specjalnymi”.

§ 2. 1. Żołnierz zasadniczej służby wojskowej może kierować pojazdem specjalnym, jeżeli posiada prawo jazdy odpowiedniej kategorii oraz uzyskał świadectwo wojskowe, którego wzór określa załącznik do rozporządzenia.

2. Do kierowania pojazdem specjalnym na podwoziu kołowym uprawnia prawo jazdy:

- 1) kategorii A — motocyklem,
- 2) kategorii B1 — pojazdem trójkołowym lub cztero-kołowym o masie własnej nie przekraczającej 550 kg, z wyjątkiem motocykli,
- 3) kategorii B — pojazdem o dopuszczalnej masie całkowitej nie przekraczającej 3,5 t oraz zespołem pojazdów składającym się z pojazdu specjalnego i przyczepy specjalnej, której dopuszczalna masa całkowita nie przekracza masy własnej pojazdu cią-

gnącego, a łączna dopuszczalna masa całkowita zespołu tych pojazdów nie przekracza 3,5 t,

- 4) kategorii C1 — pojazdem o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t i nie przekraczającej 7,5 t oraz pojazdem specjalnym wolnobieżnym,
 - 5) kategorii C — pojazdem o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t,
 - 6) kategorii C1 + E — zespołem pojazdów specjalnych, składającym się z pojazdu specjalnego określonego w pkt 4 i przyczepy specjalnej, której dopuszczalna masa całkowita nie przekracza masy własnej pojazdu ciągnącego, a dopuszczalna masa całkowita zespołu tych pojazdów nie przekracza 12 t,
 - 7) kategorii C + E — pojazdem określonym odpowiednio w pkt 3 lub 5, łącznie z przyczepą specjalną o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 1,5 t,
 - 8) kategorii B, C1 i C — pojazdem określonym odpowiednio w pkt 3, 4 lub 5 z przyczepą specjalną o dopuszczalnej masie całkowitej nie przekraczającej 1,5 t.
3. Do kierowania pojazdem specjalnym na podwoziu gąsienicowym, zespołem pojazdów specjalnych składającym się z pojazdu gąsienicowego i przyczepy specjalnej, niezależnie od świadectwa wojskowego, o którym mowa w ust. 1, jest wymagane prawo jazdy kategorii C, C1, B lub T.

§ 3. W razie konieczności ewakuacji zagrożonego mienia jednostki wojskowej, pojazdem specjalnym na rozkaz dowódcy jednostki wojskowej może kierować każdy żołnierz posiadający prawo jazdy co najmniej kategorii B i umiejętność kierowania danym pojazdem.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1999 r.

Minister Obrony Narodowej: *J. Onyszkiewicz*
Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:
J. Tomaszewski

Załącznik do rozporządzenia Ministrów Obrony Narodowej oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 11 czerwca 1999 r. (poz. 592)

WZÓR ŚWIADECTWA WOJSKOWEGO

Format A7,
karton zielony, pasek czerwony

Awers

ŚWIADECTWO WOJSKOWE
Stwierdza się, że
(stopień, imię, nazwisko)
posiadający prawo jazdy kategorii
nr:
wydane przez
odbył w okresie od do
szkolenie programowe, zdał egzamin
i uzyskał uprawnienia do kierowania:
.....
.....
Nr pozycji protokołu
m.p.
.....
(podpis)

Rewers

ADNOTACJE SŁUŻBOWE

593

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW OBRONY NARODOWEJ ORAZ SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 15 czerwca 1999 r.

w sprawie warunków poruszania się po drogach pojazdów specjalnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Straży Granicznej oraz straży pożarnej, biorących udział w akcjach ratowniczych.

Na podstawie art. 64 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 98, poz. 602, Nr 123, poz. 779 i Nr 160, poz. 1086 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 133, poz. 872) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do pojazdów specjalnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Pol-

skiej, Policji, Straży Granicznej oraz straży pożarnej, biorących udział w akcjach ratowniczych, poruszających się na drogach publicznych oraz w strefach zamieszkania.

§ 2. 1. Przejazd pojazdów, o których mowa w § 1, przekraczających wielkości określone w przepisach o dopuszczalnej masie, naciskach osi, wymiarach z fa-